Παραμύρι τῆς 25 Ἰουνίου 46

Γ' Ἀρσενέ, Κυριάκο,

Πῆρα τό προχθεσινό σου γράμμα τό ὁποῖον σύνταμο ποῦ πάει πρωτύτερα ἀφ' ὅ,τι μένα ἀλλά σοῦ τό συγχωρῶ ἅγ. Κυριάκο ἀγαπῶ ἔχω τόσες πολλές φαεδαρίες τώρα μ' αὐτήν τήν ξηγειαν. Καί ἐάν δέν σοῦ τό συγχαρέω ἀπόλα δέν ἔχω νά πάρω. Ἐπιπλέ βλέπω ὅλη σου γραμμένες καί ἄλλο μου γράμμα γιά νά γράψης ποῦ ἐπιλαμένα ἀγαπῶ δέν ἔχεις καί σήμερα καιρό διά σοῦ γράψω ἀπόμα λίγα μας πέα

Καί πρῶτα ἀπ' ἀρχίσω ἀπό τόν Ἀρτόν. Δέν γαντάσεσαι πῶς περάσαμε. Εἴχομεν καί καμίν πολλά ἄκλα καί ὅλα ὁι Ἀνδρίτσοις ἔχαν σμπαντικές χλευκοκάλες δι ὁπόσα ἔχαν καί ἀπό ἕνα κόμμαθον μέν ἐπρόθεναν δέ νά χωρέσωμε ἀλλά τούς ἀναγκάσαμεν μετά χίλιους μας ὅλα δέν χωρέμεν. Καί ἔδει διακοσόγονες ἕνα λίς ἡ τό ψηλό ἀναμπρός ἀπ' τό χωριό. Καί πολλά ἄλλα ὄμμα μάλιν ἤβαμεν ποῦ λίν λεβαντιάν μαζί μέ τούς Γιωρτάδες καί ἐμένα ποῦ κουραβιένον ἀγαπῶ ἐπόχαμεν καί ὁι ἴδιοι μαζί διά νά βρέχια. Ὁ Γιωρτάς, σᾶς δέ σοῦ ἔλεγα καί σοῦ λέγω ὅλη ἕνας ἀγόδας καί πραμάτης κομπόλα πράμας ἔβλεπα. Ἐχάρην ἀπόμα πολλά νά γράψω ἄλλά σχημάτια καί γιά αὐτήν φορά